irannewspaper.ir

شنبه • ۳۱ مرداد ۱۴۰۵ • سال سی‌و دوم • شماره ۹۱۰۳
• اذان ظهر ۱۲/۰۷ • اذان مغرب ۱۸/۴۵ • نیمه شب شرعی ۲۳/۲۳ • اذان صبح فردا ۰۴/۰۰ • طلوع آفتاب فردا ۰۵/۲۹

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

ایران

• **صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
• **مدیر مسئول:** صادق حسین جابری انصاری
• **سردبیر:** هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران
• **رئیس هیأت مدیره:** صادق حسین جابری انصاری
• **مدیرعامل:** علی متقیان
• **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰ • **نمابر:** ۸۸۷۶۱۲۵۴ • **ارتباط مردمی:** ۸۸۷۶۹۰۷۵ • **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰۰
• **پیامک:** ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • **صندوق پستی:** ۱۵۸۷۵-۵۳۸۸
• **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • **توزیع:** نشر گستر امروز • **چاپ:** چاپخانه‌های همشهری و مؤسسه جام‌جم
• **سازمان آگهی‌های روزنامه ایران:** دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• **پذیرش سازمان آگهی‌ها:** ۱۸۷۷ • **انتشارات مؤسسه فرهنگی- مطبوعاتی ایران:** ۸۸۵۰۴۱۱۳

سخن روز

امام علی(ع):
در اوج قدرت، فضیلت گذشت آشکار می‌شود.

غررالحکم، ح۶۲۱۵

چرا خانه تئاتر تأسیس شد؟

نقل قول

انگیزه من برای ساختن ساختمان خانه تئاتر دو دلیل اصلی داشت که یکی از آنها بهروز غریب‌پور بود. او برای من الگوی سازندگی بود. او کشتارگاه را به فرهنگسرا تبدیل کرد، خانه هنرمندان ایران را ساخت و مجموعه‌های فرهنگی مختلفی را شکل داد. من واقعاً این نگاه ساختن و ایجاد کردن را از بهروز غریب‌پور یاد گرفتم.
خوشحالم که بگویم هنگام خرید آن ساختمان مخروبه‌ای که شاید بیش از ۹۰ سال عمر داشت، باز هم بهروز غریب‌پور بود که مرا تشویق کرد و گفت که این ساختمان خوب است؛ بخریدش. در نهایت، من و بهروز غریب‌پور به نام مؤسسه فرهنگی- هنری خانه تئاتر، پای سند خرید آن ساختمان را امضا کردیم؛ ساختمانی که بعدها به خانه تئاتر تبدیل شد.

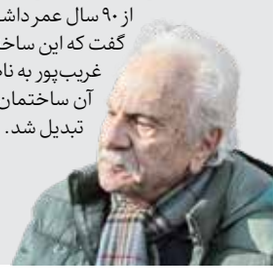

ایرج راد در آیین رونمایی از کتاب «همیشه ناصرالدین شاه»/ ایرنا

رونمایی از اثر «حسام‌الدین سراج» برای رهبر شهید

حسام‌الدین سراج قطعه «بهار دلشکسته» را خواند و این اثر در چهلمین روز وداع با رهبر شهید رونمایی شد.
سراج با قدردانی از عبدالجبار کاکایی، برای سرودن شعر این قطعه، گفت: «هر بار که مناسبت یا اتفاق خاصی پیش آمده که به ما شوکی وارد کرده است، وقتی با این شاعر تماس گرفتم یک روزه شعرش را سروده است. این کار هرکسی نیست. این اثر را به شهدای ایران و به بزرگ و آقای شهدا، آقای خامنه‌ای عزیز تقدیم کرده‌ایم. /**ایسنا**

«شهره سلطانی» میهمان «هم‌کلام» می‌شود

شهره سلطانی، در دومین برنامه «هم‌کلام» که ساعت ۸ صبح یکشنبه اول شهریور از یکی از پلتفرم‌های نمایش خانگی پخش می‌شود، از زندگی و هنر برای مخاطبان می‌گوید. در این برنامه به کارگردانی سالار طهرانی و تهیه‌کنندگی کوشا دهقان، مجری برنامه فرزاد فرید، جعبه زندگی میهمان را باز می‌کند تا او روایتگر قصه و خاطرات شخصی و حرفه‌ای خود باشد. در برنامه «هم‌کلام» برای اولین بار از هوش مصنوعی استفاده کاربردی شده تا مخاطبان بدانند روایت زندگی میهمان شبیه کدام یک از کتاب‌های ادبیات داستانی است. /**برنا**

آغاز فیلمبرداری اثر جدید «وودی آلن» از پاییز

روزنامه ال موندو تأیید کرده است که فیلمبرداری فیلم بعدی وودی آلن از ۵ اکتبر (۱۳ مهر) در مادرید آغاز خواهد شد. این فیلم در ابتدا قرار بود، بهار فیلمبرداری شود اما ساخت آن تا آخر تابستان به تعویق افتاد. طبق توافق این اثر باید عنوانی مرتبط با مادرید داشته باشد و به تمامی در این شهر فیلمبرداری شود. مثل دیگر فیلم‌های وودی آلن، خود او نویسنده فیلمنامه و کارگردان فیلم پنجاه و یکمش هم هست. مادرید چهارمین شهر اسپانیا خواهد بود که میزبان محصولی از وودی آلن می‌شود. /**مهر**

اقدامی فرهنگی برای صیانت از میراث هنرمندان معاصر

گنجینه عبدی در موزه اردبیل

گزارش

گروه فرهنگی

خانواده زنده‌یاد اکبر عبدی در اقدامی فرهنگی، بخشی از وسایل شخصی و یادگاری‌های این هنرمند فقید را به «موزه عمارت شهرداری اردبیل» اهدا کردند و شهردار این شهر نیز قول داد فرهنگسرایی به نام آن بازیگر بزرگ سینمای ایران نامگذاری شود. این تصمیم، فراتر از یک اقدام نمادین، می‌تواند گامی مهم در جهت تبدیل میراث فردی یک هنرمند به بخشی از حافظه فرهنگی یک شهر باشد. این اقدام خانواده عبدی از آن جهت اهمیت دارد که آثار و یادگارهای یک هنرمند، زمانی ارزش تاریخی بیشتری پیدا می‌کنند که از فضای خصوصی خانواده خارج شده و در دسترس جامعه و نسل‌های آینده قرار گیرند.
اکبر عبدی از چهره‌های شاخص سینما، تلویزیون و تئاتر ایران بود؛ هنرمندی که بخش مهمی از محبوبیت خود را مدیون توانایی کم‌نظیرش در خلق شخصیت‌های متنوع، به‌ویژه در عرصه کمدی بود. فعالیت هنری او که از اواخر دهه ۱۳۵۰ آغاز شد، در دهه‌های بعد با حضور در مجموعه‌ها و فیلم‌هایی همچون «باز مدرسم دیر شد»، «اجاره‌نشین‌ها»، «ای ایران»، «مادر»، «دلشدگان» و «آقای شانس» ادامه یافت. ویژگی مهم کارنامه او، محدود نماندن به قالب کمدی بود؛ عبدی در نقش‌های جدی و متفاوت نیز توانایی خود را نشان داد و به همین دلیل جایگاهی فراتر از یک بازیگر کمدی در حافظه مخاطبان پیدا کرد.
واگذاری یادگارهای عبدی به موزه عمارت شهرداری اردبیل را می‌توان بخشی از روند شکل‌گیری «حافظه عمومی» درباره این هنرمند دانست. وسایل شخصی یک چهره فرهنگی، در نگاه اول شاید ارزش هنری یا مادی مستقلی نداشته باشند، اما قرار گرفتن آنها در یک مجموعه موزه‌ای، به اشیا معنا و زمینه تاریخی می‌دهد.
در واقع، موزه تنها محلی برای نگهداری اشیای قدیمی نیست، بلکه نهادی برای روایت گذشته است. اگر یادگارهای عبدی همراه با اطلاعات دقیق درباره زندگی، آثار، نقش‌ها و دوره فعالیت هنری او ارائه شوند، می‌توانند برای مخاطب امروز تصویری ملموس از مسیر حرفه‌ای این بازیگر ایجاد کنند. از این منظر، اقدام خانواده عبدی زمانی می‌تواند به یک میراث ماندگار تبدیل شود که با مستندسازی، دسته‌بندی، نگهداری اصولی و روایت‌پردازی مناسب همراه باشد.
یکی از جنبه‌های مهم این اقدام، پیوند دوباره نام اکبر عبدی با اردبیل است. حتی اگر بخش قابل توجهی از زندگی و فعالیت حرفه‌ای او در تهران سپری شده باشد، تعلق خانوادگی و جغرافیایی یک هنرمند می‌تواند برای شهر زادگاهش سرمایه فرهنگی محسوب شود.
برای شهرها، شخصیت‌های فرهنگی و هنری می‌توانند بخشی از هویت شهری را شکل دهند. نامگذاری یک فرهنگسرا به نام اکبر عبدی، که شهردار اردبیل از ارائه لایحه آن به شورای شهر سخن گفته است، در صورت تحقق، می‌تواند مکمل نگهداری یادگارهای او در موزه باشد. در چنین شرایطی، نام یک هنرمند فقط بر یک ساختمان قرار نمی‌گیرد، بلکه می‌تواند بهانه‌ای برای برگزاری رویدادهای هنری، نمایش آثار، نشست‌های تخصصی و برنامه‌های آموزشی مرتبط با سینما و تئاتر باشد.

> خانواده زنده‌یاد اکبر عبدی در اقدامی فرهنگی، بخشی از وسایل شخصی و یادگاری‌های این هنرمند فقید را به «موزه عمارت شهرداری اردبیل» اهدا کردند و شهردار این شهر نیز قول داد فرهنگسرایی به نام آن بازیگر بزرگ سینمای ایران نامگذاری شود

از نامگذاری تا سیاست فرهنگی

با این حال، نامگذاری یک فرهنگسرا به تنهایی برای پاسداشت میراث عبدی کافی نیست. تجربه بسیاری از برنامه‌های فرهنگی نشان داده است ماندگاری نام یک شخصیت زمانی اتفاق می‌افتد که پشت عنوان یک مکان، برنامه و محتوای فرهنگی مستمر وجود داشته باشد.
اگر فرهنگسرای مورد نظر بتواند به مرکزی برای آموزش بازیگری، نمایش فیلم، برگزاری کارگاه‌های کمدی و تئاتر، معرفی تاریخ سینمای ایران و حتی برگزاری جشنواره یا جایزه‌ای با نام اکبر عبدی تبدیل شود، نامگذاری می‌تواند از یک اقدام تشریفاتی به یک سیاست فرهنگی پایدار تبدیل شود. همچنین می‌توان بخشی از ظرفیت موزه عمارت شهرداری را به معرفی هنرمندان اردبیلی یا چهره‌هایی که با این شهر پیوند دارند اختصاص داد. در این صورت، یادگارهای عبدی نه یک مجموعه منفرد، بلکه بخشی از روایت گسترده‌تر تاریخ فرهنگی اردبیل خواهند بود.

میراث هنری؛ مسئولیت مشترک خانواده و نهادهای فرهنگی

اقدام خانواده عبدی نشان می‌دهد حفظ میراث هنرمندان صرفاً وظیفه نهادهای رسمی نیست. خانواده‌ها معمولاً اولین صاحبان و نگه‌دارندگان اسناد، تصاویر، لباس‌ها، جوایز، دست‌نوشته‌ها و وسایل شخصی هنرمندان هستند و تصمیم آنها برای واگذاری این آثار به مراکز فرهنگی می‌تواند مانع از پراکنده شدن یا از بین رفتن این اسناد شود.
در مقابل، نهادهای شهری نیز مسئولیت دارند این اعتماد را با ایجاد شرایط مناسب برای نگهداری، ثبت و معرفی آثار پاسخ دهند. بنابراین اهدای وسایل عبدی را می‌توان آغاز یک فرآیند دانست، نه نقطه پایان آن.
اقدام خانواده اکبر عبدی در واگذاری بخشی از یادگارهای این هنرمند به موزه عمارت شهرداری اردبیل، فرصتی برای تبدیل یک میراث شخصی به سرمایه‌ای عمومی است. اهمیت این اقدام بیش از ارزش مادی اشیا، در نقشی است که می‌تواند در حفظ حافظه فرهنگی و انتقال بخشی از تاریخ هنر معاصر ایران به نسل‌های آینده داشته باشد.
اکنون مسئولیت اصلی بر دوش نهادهای فرهنگی و مدیریت شهری است تا این فرصت را به یک پروژه ماندگار تبدیل کنند. نگهداری حرفه‌ای یادگارها، ایجاد روایت موزه‌ای درباره زندگی و آثار عبدی، نامگذاری فرهنگسرا و مهم‌تر از همه، تولید برنامه‌های فرهنگی مستمر می‌تواند جایگاه این هنرمند را در حافظه فرهنگی اردبیل تثبیت کند.
در نهایت، بزرگداشت واقعی یک هنرمند نه صرفاً با نامگذاری یک خیابان یا ساختمان، بلکه با زنده نگه داشتن آثار، اندیشه و تأثیر فرهنگی او امکان‌پذیر است. میراث اکبر عبدی نیز زمانی ماندگار خواهد شد که یاد او از یک خاطره شخصی به بخشی فعال از زندگی فرهنگی شهر تبدیل شود.

نقد

مهرداد پارسایی
منتقد سینما

نگاهی به فیلم «زنده‌شور» ساخته کاظم دانشی

نبرد وجدان با قانون

فیلم «زنده‌شور» ساخته کاظم دانشی، یکی از آثار اجتماعی و جنایی قابل توجه سینمای ایران در سال ۱۴۰۴ است؛ فیلمی که بار دیگر نشان می‌دهد دانشی علاقه ویژه‌ای برای ورود به جهان پرونده‌های قضایی، جرم، مجازات و تصمیم‌های اخلاقی انسان‌ها دارد. او پس از «علفزار» و تجربه فیلمنامه «بی‌بدن»، این بار به سراغ موقعیتی رفته که از نظر دراماتیک ظرفیت بسیار زیادی دارد: آخرین ساعات زندگی چند محکوم به اعدام و تلاش برای جلوگیری از اجرای حکم. فیلم در جشنواره فیلم فجر نیز با استقبال و دریافت چند جایزه همراه شد.
مهم‌ترین ویژگی «زنده‌شور» انتخاب یک موقعیت محدود اما بسیار پرتنش است. بخش اصلی داستان در فضایی نزدیک به زمان واقعی اتفاق می‌افتد و مخاطب همراه با مرتضی زند، نماینده دادستان با بازی بهرام افشاری، درگیر شبی می‌شود که قرار است حکم پنج محکوم اجرا شود. همین محدودیت زمانی باعث می‌شود فیلم از همان ابتدا احساس اضطراب و انتظار را به مخاطب منتقل کند. هرچه زمان به لحظه اجرای حکم نزدیک‌تر می‌شود، اهمیت تصمیم‌ها و رفتار شخصیت‌ها نیز بیشتر می‌شود. فیلم در واقع بیشتر از آنکه درباره مرگ باشد، درباره فرصت بسیار کوتاه انسان برای انتخاب زندگی است.
یکی از نقاط قوت فیلم، نگاه چندلایه آن به مسأله قصاص است. دانشی تلاش نمی‌کند محکومان را صرفاً به عنوان «مجرم» معرفی کند. هرکدام از آنها داستان، انگیزه و گذشته‌ای دارند و همین مسأله باعث می‌شود مخاطب نتواند به‌سادگی میان خیر و شر مرز مشخصی بکشد. فقر، خشم، انتقام، روابط خانوادگی و تصمیم‌های لحظه‌ای در شکل‌گیری سرنوشت شخصیت‌ها نقش دارند. به همین دلیل «زنده‌شور» بیش از آنکه یک فیلم صرفاً جنایی باشد، به بررسی شرایط اجتماعی و انسانی منتهی به جرم می‌پردازد. برخی نقدها نیز بر همین وجه تأکید کرده‌اند و فیلم را روایتی درباره عادت تدریجی انسان‌ها به بی‌عدالتی دانسته‌اند.
شخصیت مرتضی زند نیز از مهم‌ترین عناصر فیلم است. او نماینده ساختار قانونی است، اما در طول داستان با موقعیتی مواجه می‌شود که قانون و وجدان انسانی در مقابل یکدیگر قرار می‌گیرند. همین تضاد، شخصیت او را از یک مأمور ساده اجرای قانون فراتر می‌برد. او مجبور است درباره مرزی تصمیم بگیرد که یک طرف آن اجرای وظیفه و طرف دیگر آن تلاش برای نجات انسان‌هاست. بازی بهرام افشاری در این نقش نیز یکی از نقاط قوت فیلم به شمار می‌رود؛ بازی‌ای که نسبت به نقش‌های کمدی شناخته شده او تفاوت زیادی دارد و وجه جدی‌تر و کنترل‌شده‌تری از توانایی بازیگری‌اش را نشان می‌دهد. منتقدان علاوه بر بازی افشاری، نقش آفرینی مارال فرجاد و حامد بهداد را از نقاط قوت اثر دانسته‌اند.
از نظر کارگردانی، دانشی تا حد زیادی توانسته فضای زندان را به‌خوبی نشان دهد. میزانسن‌ها، ریتم نسبتاً سریع و جابه‌جایی میان شخصیت‌ها کمک می‌کند فیلم با وجود زمان بیش از دو ساعت، در بسیاری از لحظات کشش خود را حفظ کند. با این حال، فیلم در بخش‌هایی دچار زیاده‌گویی می‌شود. تعدد شخصیت‌ها و پرونده‌ها گاهی باعث می‌شود بعضی شخصیت‌ها فرصت کافی برای شکل‌گیری پیدا نکنند و اتفاقات جای شخصیت‌پردازی را بگیرند. برخی منتقدان نیز به همین مسأله و همچنین طولانی شدن بخش‌هایی از فیلم اشاره کرده‌اند.
ضعف دیگر فیلم را می‌توان در تلاش گاه آشکار آن برای تحت تأثیر قرار دادن احساسات مخاطب دید. موقعیت‌های مربوط به خانواده محکومان، لحظه‌های پیش از اجرای حکم و تقابل خانواده‌ها با مسأله بخشش، ذاتاً تأثیرگذار هستند؛ اما در برخی صحنه‌ها فیلم بیش از اندازه به سمت احساسات‌گرایی حرکت می‌کند. در نتیجه، مرز میان یک درام انسانی عمیق و یک فیلم صرفاً تأثیرگذار همیشه حفظ نمی‌شود.
با این وجود، ارزش اصلی «زنده‌شور» در طرح یک سؤال ساده اما دشوار است: آیا با اجرای قانون همیشه حق به حق دار می‌رسد؟ همین موضوع سبب شده تا جذابیت برای مخاطب تا لحظه آخر و سرانجام قصه فیلم حفظ شود. در اینجا «زنده‌شور» به جای اینکه صرفاً داستان چند محکوم را روایت کند، تصویری از جامعه‌ای ارائه می‌دهد که در آن مرز میان قانون، اخلاق و انسانیت بسیار شکننده است.
در مجموع، «زنده‌شور» فیلمی پرتنش، جدی و دغدغه‌مند است که در فیلمنامه و کارگردانی نقاط قوت قابل توجهی دارد، هرچند از ضعف‌هایی مانند تعدد شخصیت‌ها، برخی تکرارها و احساساتی شدن بعضی موقعیت‌ها نیز رنج می‌برد. کاظم دانشی در این فیلم بار دیگر ثابت می‌کند که سینمای اجتماعی و قضایی را به‌خوبی می‌شناسد. شاید مهم‌ترین دستاورد فیلم این باشد که پس از پایان آن، مسأله قصاص و بخشش همچنان در ذهن تماشاگر باقی می‌ماند؛ و سینمای اجتماعی زمانی موفق است که بتواند پرسشی را از پرده سینما به ذهن مخاطب منتقل کند.

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

SPSCO. پارس فولاد سبزوار

شرکت پارس فولاد سبزوار در نظر دارد از طریق مناقصه عمومی تک مرحله‌ای با موضوع: «**ممیزی انرژی بخش صنعتی براساس استاندارد ISO50002، استقرار سیستم مدیریت انرژی با الزامات استاندارد ISO50001 و شناسایی طرح‌های M&V و اخذ گواهی صرفه‌جویی**» مورد نیاز خود را واگذار نماید. از کلیه واجدین شرایط دعوت می‌شود جهت دریافت اسناد و مشخصات فنی، تا پایان مهلت مقرر درج شده در سامانه ذی‌نفعان شرکت پارس فولاد سبزوار به آدرس اینترنتی srm.spsco.ir اقدام نمایند.

مراحل دریافت اسناد و ثبت پیشنهاد:
۱. جهت دریافت اسناد، مبلغ ۵,۰۰۰,۰۰۰ ریال (پنج میلیون ریال) به‌شماره حساب زیر واریز گردد:
شماره شبا: IR۰۷۰۵۴۰۱۰۰۲۸۳۰۰۰۰۲۲۳۱۰۰۶ (بانک پارسیان)
۲. پس از دریافت اسناد، پیشنهادهای فنی و مالی باید به‌صورت مجزا در قالب پاکت‌های (الف- ب - ج) در سامانه مذکور بارگذاری شوند.

شرایط و ملاحظات مهم:
• مبلغ تضمین شرکت در مناقصه ۲,۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰ (دو میلیارد و هفتصد میلیون) ریال است و به‌صورت ضمانت‌نامه بانکی می‌باشد.
• شرکت پارس فولاد سبزوار در هر مرحله از فرآیند خرید، نسبت به تأیید یا عدم تأیید هر یک از پیشنهادات و یا خرید بخشی از کالا، مختار است.
• **پشتیبانی سامانه:** درصورت عدم امکان ثبت‌نام در سامانه ذینفعان، لطفاً با شماره تلفن ۰۵۱۴۴۰۲۴۷۶۰ تماس حاصل فرمایید.
• کلیه هزینه‌های مربوط به چاپ آگهی بر عهده برنده مناقصه خواهد بود.

رایتل RightTel

فراخوان شناسایی تأمین‌کنندگان

شرکت خدمات ارتباطی رایتل در نظر دارد از طریق این فراخوان، تأمین‌کنندگان فعال در حوزه تأمین **دستگاه اندازه‌گیری دما و رطوبت تحت شبکه به همراه منبع تغذیه** را مطابق با نیازمندی خود شناسایی نماید.
بر این اساس از تمامی شرکت‌های فعال در این حوزه، دعوت می‌شود جهت مطالعه شرایط و اعلام آمادگی به بخش «فراخوان شناسایی تأمین‌کنندگان» در سامانه معاملات الکترونیکی رایتل (سمارای) به نشانی https://sama.rightel.ir مراجعه کنند.
متقاضیان می‌توانند برای کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۲۱۲۷۶۵۴۶۰۹ تماس حاصل کرده یا سوالات خود را به نشانی ایمیل Sama-Ri@rightel.ir ارسال کنند.

راه‌های ارتباطی جهت کسب اطلاعات بیشتر
۰۲۱-۲۷۶۵۴۶۰۹
Sama-Ri@rightel.ir

IRAN DAILY
1877
www.newspaper.iran-daily.com